

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy hóra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Az ellenzék válasz-főiratai.

Nagybecskerek, márczius 10.

(*) Buda várának királyi termei mind-egyre megnépesülnek az ország sorsát intéző férfiak alakjaival, és a király figyelem és nyájasság dolgában tul tesz a korona régi hírére is. A képviselőház pedig folytatja a válasz-főirati vitát, mely ha ily mederben marad, valószínűleg emlékeztetni fog a hosszúságát való erőltetésben az obstrukció vitájára, a kifogásoknak értékére nézve azonban marad a régi, a meddő ellenzéki szószaporítások hasonmásának.

Az a szigorú tárgyilagosság, a párt-harcokra való utalásnak gondos kerülése, mely a szabadelvű párt válasz-főiratában nyilvánul, kiáltó ellentétben áll azokkal — ha lehet ugyyszólni — az éles közhelyekkel, melyek a két ellenzék főiratait és különösen a megindult vitában előretörő szenvedélyes kritikát jellemzik. Szinte lehetetlen azt nem mondani, hogy a két ellenzék alig tekinti főiratait jó ürügynél egyébnek arra nézve, hogy még a budget-tárgyalás előtt kifejtse a kormány és a többség iránt sokféleképpen táplált szangvinizmusának minden aprólékos árnyalatait. Az ellenzék eddigi szónokai egyáltalán nem is

igyekeznek saját főirataikat védeni, indokolni, hanem egész egyszerűen támadják a többség főiratát, oly természetű részletkezéssel és a kormányzat akciójának oly teljes bírálatával, mintha legalább is elsőrendű bizalmi kérdés idézte volna elő a most folyó vitát. Eötvös Károly — kit lehetetlen a függetlenségi párt hivatalos szónokaként nem tekinteni, — obstrukciónális beszédére emlékeztető, órákig tartott beszédet mondott, hogy abban elmondjon mindent, a mi e nagy vénájú zseniális ember gondolkozását legutóbbi parlamenti föllépése óta foglalkoztatta, de legkevesebbet szóljon a felirat igazi lényegéről.

Panaszok, vádak halmaza az ő beszéde éppen úgy, mint az Apponyié, ki mindjárt elől tagadja, hogy a kormány és pártjának főirata a helyzetnek igaz képét tárná fel, és távolról sem tartja az országgyűlés megnyitását olyan kedvező auspiciumok között valónak mint a hogy azt, — éppen az ellenzék fenyegető magatartásától eltekintve — legalkalmasabbnak véli a nagy reform-munkálatokra a helyzet minden igaz ismerője, tárgyilagossá bírálni.

Azt senki sem veheti különösnek Apponyitól, hogy a mai kiegyezési

alap veszélyeztetését nem az ellenzéknek azon eljárásában látja, hogy inkább csak támad és akadékoskodva bírál és így tulajdonképpen részt se vesz a parlament munkásságában, hanem a sokat variált mai „rendszer” látja veszélyesnek a mai alap stabilitására nézve. Különösnek azt sem lehet venni Apponyitól — sőt egyenesen természetesen tűnhet föl, hogy a kormányt nem tudja államférfiúi magaslatra emelkedőnek hinni, de szerfölött csalódik az, a ki itt a nemes gróftól olyan kijelentéseket vár, melyek megmutatnák azt a kormányzati fölfogást, melynek valószínűsége oly programot tár föl, a mi az államférfiúi szintvonalat érinti. Oh nem, Apponyi itt egy kelle-tén túl kényelmes kitérést tesz és a másik pillanatban már ott van a képviselőház föloszlatásának és a választások lezajlásának kedvelt témájánál és egy ügyes hasonlattal politikai csödmondásnak nevezi a föloszlatást, melynél csak a legkevesebbé jogosult hitelező a kormány pártja nyert ki-elégítést, miáltal a kormány eljátszotta az ellenzék bizalmát, a miért is ő és pártja ezentul mindenben ellenzéknek fog képezni a kormánynyal szemben.

Hogy erre a kijelentésre az öreg Csanády inkarnátus szélsősége nagy

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A mi képviselőink.

VII.

Dániel Ernő.

(A pancsovai kerület országgyűlési képviselője.)
— „Torontál” eredeti tárczája. —

Mindannyiszor öröm és büszkeség fog el, valahányszor arra a serény, szorgos, ugyszólván lázas sietséggel folyó munkára gondolok, a mely az utóbbi időben az ország minden részében, a magyar társadalom minden rétegében foly, s a melynek egy célja van: pótolni minden téren és mielőbb az elmulasztottakat, s virágozóvá, hatalmassá, igazán műveltté tenni az országot.

Az öblös tajtékipák és a mértőföldes anekdoták korszaka végkép lettűnő félben van. A mai kor gyermekei idegesek, tette vágyók, s mindenekfelett nagy tisztelői az időnek, melyről a praktikus angolok már régen hirdetik, hogy — pénz. És ez a felfogás rohamosan, vágatva terjed nálunk is, s a kik megértik, azonnal magukba szívják, azzal az alig jellemezhető mohósággal és sietséggel, melyet a rongált idegzetű, türelmetlen s tulcsigázott fantáziájú fin de siecle megkiván.

Bódorgó füstkarikákat fujni, pipákat gon-

dozni, az ebédétől a vacsoráig elnyuló anekdotákat meghallgatni nem ér rá ma senki sem. A jelszó ki van adva: dolgozni kell, s nem szabad az időt vesztegetni. Vezé-reink vannak, a kik fennen lobogtatják az előrehaladás zászlaját s megkövetelik tőlünk, hogy hűséges követőik lelkes közlegényeik legyünk.

Az új Magyarország e modern, munkát, fáradságot és pihenést alig ismerő zászlóvivői közül mutatunk be egyet, Dániel Ernőt, a ki ez idő szerint a pancsovai kerületet képviseli az 1892—97-ki magyar országgyűlésen.

Környékünkön és a vármegyében éppen olyan ismert ez a bámulatos munkaerővel bíró férfi, mint a fővárosban és az egész országban.

És ezt a gyorsaságot és folytonos tevékenységet úgy látszik, már az anyatejjel szívta magába. Pajtásai mesélik, hogy már iskolásfiu korában is egyike volt a legszorgalmasabb és legsebesebben dolgozó növendékeknek. Írásbeli feladatait roppant passzióval végezte s a tárgy, melyet ki kellett dolgozni, még jóformán fel sem volt adva, ő már tisztában volt azzal egészen s azonnal hozzá is fogott az elkészítéshez.

Igy esett aztán meg, hogy készen volt

dolgával már akkor, a mikor pajtásai még javában izzadtak. És mivel hogy tétlenül akkor sem akarta nézni czimborái kinlódását, neki feküdt a feladatnak újból s kidolgozta még egyszer, hogy aztán valamelyik szomszédjának oda csempészhesse a kész dolgozatot.

Igy történt az közönséges alkalmakkor s így történt rendkívüli esetekben is, ugyanarra, hogy egyik-másik padbeli szomszédja az uzusból már jogot formált s formálisan megkövetelte, hogy feladatát Dániel Ernő készítse el.

Ez volt az oka aztán annak, hogy két megszorult czimborája az írásbeli érettségi vizsgálat alkalmával is hozzáfordult segítségért. Olyan esdő és kesergő pillantásokat vetettek rá, hogy Dániel szive megesejt rajtuk s a saját dolgozatán kívül más két dolgozatot is készített, a melyeket aztán nagy óvatossággal el is juttatott rendeltetési helyükre.

Gyorsaságának és munkaképességének nem is vallotta kárát. Az országgyűlésen, a mint felkerült, azonnal felismerték széles, alapos tudományát és munkaerejét.

De különösen feltűnt ez a delegációkban, a hol a gyorsaság a legnagyobb és leg-ritkább erények egyike.

derültségre azt kiáltotta közbe, hogy eddig is ellenzékiek kellett volna lenni Apponyi és pártjának, az a megjegyzés látszólagos jelentéktelensége daczára is jellemző annyiban, a menyiben némi következetlenséget, némi békiülésre való hajlandóságot árult el a nemzeti pártról, de nem teljesülvén a sokszorosán ismert föltételek, a párt vezére ma már annyira élesen szembe helyezi magát ismételten a kormányval, hogy tőle félti a 67-iki alapot, melyen csorbát csorba után üt a kormány és a mai kormányzatot olyanoknak tartja, mely elveszteti annak az alapnak a hitelét, állandóságát, nem tudva reparálni annak az épületén támadt hiányokat s nem bírva a befejezetlen részeit kiépíteni, mert a kormánynak nincs en erre való képessége.

Nem is volt oly régen, mikor Apponyi gróf a rekonstruált kormányról — ellenzéki helyről várhatólag — a legnagyobb rokonszenvvel, sőt bizalommal nyilatkozott. A kormány azóta a legjelentéktelenebb részében sem változtatta meg programját, és im a nemes gróf ma már nem csak elítéli teljesen a kormány programját, hanem magát az alapot is amin a kormányzat nyugszik, veszélyeztetve látja a kabinetét.

Talán minden elfogultság nélkül lehet konstatálni, hogy a nemzeti párt vezére ezuttal nagyon is — nagyot mondott...

Az új fiumei kormányzó. Távirataink kiegészítésül adjuk az alábbi legfelsőbb kéziratot, vonatkozással a fiumei kormányzó kinevezésére:

Magyar miniszterelnökünk kereskedelmi magyar miniszteremmel egyetértőleg tett előterjesztésére: gróf Batthyány Lajost, Győr vármegye és Győr szabad királyi város főispánját, ezen állásától való felmentése mellett, fiumei és magyar-horvát tengerparti kormányzóvá kinevezem s ez

Sterneck admirális volt az, a ki ilyen alkalmakkor Dániel tevékenységét a legjobban megbámulta, s igen nagyfokú tiszteletet kezdett iránta érezni.

S nagy tiszteletében annyira ment a különben szűkszavú tengernagy, hogy egy delegacionális ebéd alkalmával, felkászolódtott helyéről, s pohárral kezében hosszú díkeziót mondott Dániel Ernő egészségére.

A dolog természetesen nagy feltűnést keltett s Dániel meg lehetett elégedve a ritka kitüntetéssel.

*

Életrajzát röviden a következőkben adjuk: Dániel Ernő 1843-ban, május 23-án született Eleméren. A gimnáziumot Temesvárott, s jogi tanulmányait Budapesten, az egyetemen végezte. 1865-ben Torontálmege aljegyzőjévé neveztetett ki, s 1867-ben szolgabíró, majd pedig 1868-ban, miután ügyvédi diplomát nyert, törvényszéki ülnökké választott.

Képviselővé 1870-ben lett, a mikor is a bega-szent-györgyi kerület Deák-párti programmal a képviselőházba küldte.

Ugyanezt a kerületet képviselte az 1872. és 1875-ik évi országgyűléseken, 1878-ban Nagybecskerek város képviselőjévé választott, 1884 óta a pancsovai választó-kerü-

letébe minőségében a fiumei tengerészeti hatóság elnökségét reá ruházom.

Kelt Budapesten, 1892. évi márczius hó 6-án.

Ferencz József, s. k.

Gróf Szapáry Gyula, s. k.

Baross Gábor, s. k.

A képviselőház bíró bizottságai közül az első és kilecezedik tartott szerdán ülést. Hock János mandátuma elleni tárgyalás — mint lapunknak írják, — 22-én délután 4 órakor lesz. Fejérváry báróé lemondása folytán tárgytalan lett. A IX-ik bíró bizottság Papp Béla választása elleni tárgyalást márczius hó 14-én, Thold Dánielét e hó 22-re tette.

Az igazságügyminiszter legközelebb törvényjavaslatot terjeszt a képviselőház elé az 1885-ik évi állami nyugdíjtörvénynek oly irányban leendő módosítására iránt, hogy a kuria bírásra s a velök hasonrangu bírakra az az időpont, a melyben hivatalból nyugdíjazhatók, a 65-ik életévől a 70-ikre emeltesék fel. A miniszter hasonló tartalmu javaslatot már a múlt évben is nyújtott be, de az országgyűlésnek idő előtt történt fölmozgatása következtében nem emelkedhetett javaslata törvényerőre.

Pénzverde átalakítása. A körmöczbányai pénzverde átalakítása még ezen év folyamában jelentékeny átalakításon fog keresztül menni. A pénzverdét ellátják nevezetesen a modern ércpénz előállítás technika színvonalán álló új gépekkel s a pénzverdével kapcsolatosan főnkiszéleti állomást is rendeznek be. Ezen átalakítások és kibővítések alkalmasint összefüggésben állanak a küszöbön levő valutareformmal.

A kisdedovás ügyének rendezéséhez az anyag már az egész országból együtt van a közoktatásügyi miniszteriumban. Miután a kisdedovádok az elemi iskoláknál is nagyobb felügyeletet s gyakori személyes megtekintést igényelnek, illetékes körökben szükségesnek tartják a tanfelügyelőségeket egy oly szakemberrel szaporítani, akinek legfőbb teendőjét az óvodák gyakori látogatása képezné. A fővárosban pedig, miután a tanfelügyelőség annyira tul van halmozva, hogy máris ko-

let képviseli, s 1875 óta a szabadelvű párt-hoz tartozik.

Gazdasági téren élénk tevékenységet fejtett ki. 1876-ban ujonnan szervezte és rendezte a nagybecskereki tiszai ármentesítő-társulatot, melynek azóta folytonosan elnöke. Ugyanez a hetvenes években részt vett a Tiszavölgyi társulat alakulásában, melynek alakulása óta központi bizottsági tagja. 1881-ben engedélyt nyert a nagy-kikinda-nagybecskereki vasut kiépítésére, melynek ez idő óta igazgatósági elnöke. Igazgatósági tagja továbbá az első erdélyi vasutnak, igazgatója az első pesti hazai takarékpénztár-egyesületnek és számos egyéb jótékony és közhasznú intézetnek.

Tagja a delegacionának és a pénzügyi bizottságnak.

*

Tevékenysége és munkássága az utóbbi évekből általánosan ismeretes.

Kiváló tagja a parlamentnek, s pénzügyi és gazdasági dolgokban elsőrangú szaktekintély.

Ezenkívül ideje jut arra is, hogy több pénzintézetet vezessen, s legujabban arra is, hogy az első hazai takarékpénztár ügyének kuszált csomóját kibontogassa.

molyan foglalkoznak hatáskörének megosztásával, szakkörökben szükségesnek tartanak kerületenkint egy-egy óvoda- és gyermekkert felügyelői állás szervezését, mely állásokra a gyakorlati téren működő ismert szak-erők lennének alkalmazandók. Az illetőknek kötelessége lenne lehetőleg gyakran, de hetenkint legalább egyszer a kerületükbe tartozó összes óvodákat rend- és tisztasági, valamint pedagogiai szempontból megvizsgálni, az esetleg mutatkozó kisebb hiányokat haladéktalanul orvosoltatni s működésükről a tanfelügyelőnek, kinek hatásköré alá tartoznának, mindenkor referálni s annak utasításai alapján intézkedni.

HIREK.

— Rendkívüli városi közgyűlés. A városi képviselő-testület szombaton délután rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlésen, mint értesülünk, a polgármester előterjesztést tesz az iránt, hogy a képviselő testület az árvamegyei inségéseknek 100 frtot szavazzon meg. Az indítványt a képviselő-testület, mely humanitásának már oly sok ízben adta jelét, bizonyára egyhangulag fogja elfogadni.

— Zendülés Czrepaján. Czrepajáról sürgönyzi tudósítónk: Bujtogatás folytán ma reggel ismét több, mint 500 ember jelent meg a községháza előtt, s fenyegető állást foglalt, hogy az általunk már jelzett hatósági nyomozást, meghiusítsák. A szolgabíró több ízben felszólította őket, hogy oszoljanak szét, a felhívás azonban mindannyiszor eredménytelen maradt. Ekkor a csendőrség karhatalmat használt, s a tömeget szétkergette. A nép erre kiáltozni kezdett: „Most már gyilkolunk!”, s ezzel téglákat ragadtak és a csendőroket dobálni kezdték. Egy csendőr megsérült, egy másiknak pedig a fegyverét behorpasztották. A kövek folyton röpöködtek, s egy harmadik csendőr mellett megsértették. A csendőr önvédelemből, vezényszó nélkül felkapta fegyverét, s a

Az én zongoratanítványom.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Utóbbi időkben szokássá vált a lehető legkisebb embereknek is „remiszegencziákat” elmondani, azzal a külömbséggel, míg az u. n. nagy emberek, kiknek nevét az ember a történelem vagy a Konverzacionalexikon lapjain feltalálja, rendszeren köteteket töltenek meg szép és talán érdekes emlékekkel, és honoráriumot kapnak a kiadótól, addig az emberi aprópénz, — hiszen az életben sem fizethetnénk mindég ezres bankókkal — rendszeren beéri egy tárcza kérével is, melyet vagy nagyon olcsón, vagy teljesen ingyen bocsát a kiadó rendelkezésére.

Engedje meg az — okvetlenül nyájas — olvasó, hogy ezuttal elmondjak egy szomorú végű történetet, melynek az eleje és közepe a zongora mellett, s a vége az oltárnál játszódott le, — az utóbbi persze az én esekélységem nélkül.

Régen, talán nagyon is régen volt, évszámot nem akarok mondani, én fiatal jogászygerek voltam, s miként minden ifju, én is kalandok után vágytam. Szinte magától értetődik, hogy csak akkor, mikor nem volt pénzem. Mert ha az embernek pénze van, élvezi azt, a mi előtte van; jár színházba, társaságba, hangversenybe, kávéházba, kor-

tömeg közé lőtt. Gyukics Gyóka zendülőt talált, a kinek karját esontörés nélkül megsebezte. Több sebesülés nem történt. A sérült orvosi gyógykezelés alatt áll. Az ügyre vonatkozó iratok már átadottak a pancsovai törvényszék által kiküldött bizottságnak. A bűnvizsgálat folyik. A csend egyébként helyreállott.

— **A turóczi megyei inségosek javára** Révay Gyula báró urtól, ma száz forintot vettünk, mely nemes bőkezűségű adományt azonnal rendeltetési helyére juttattunk.

— **Katonai lövölde.** A Nagykikindán állomásozó katonaság elemi lövöldéje helyének kiszemelésére, e hó 24-én vegyes bizottság fog Nagykikindán működni, mely bizottságban elnökként a vármegye helyettes alispánja Dániel László ur fog szerepelni.

— **A torontálmezei házi iparegyesület** ez évi közgyűlését e hó 12-én délután 3 órakor a megyeház főispáni kistermében fogja megtartani, melyre az egyesület tagjait tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Az új polgári iskola.** Nagybeeskerek városának gazdasági bizottsága tegnap tartott ülésén elhatározta, hogy a kis hid mellett építendő polgári-iskola tervének elkészítésével a városi mérnök mellőzésével, Kiss István műegyetemi tanárt bizza meg. Ugyancsak Kiss István fogja az építést is vezetni.

— **Torda községe az éhezőknek.** Az árva- és turóczi megyei éhínségben szenvedők részére községünk érdemes kántortanítója, Pintér Mátyás ur, valóban a legdicsejteméltőbb buzgalmat fejtette ki és az aiant felsorolt gyűjtéseket eszközölte: Papik István és neje 5 frt, Hordl János és neje 3 frt, Rózsa János 2 frt, Berger Fülöp és neje 2 frt, Vértesy Izsó dr. 1 frt 50 kr., Kaszovitz J. és neje 1 frt 25 kr., Flesch Sándor és neje 1 frt 25 kr., Pintér Mátyás 1 frt, N. N. 1 frt, Torday Lipót 1 frt, Szaru Mihály 1 frt, Zubán Mihály 1 frt, Polacsek Antal 76 kr., Polacsek Vilma kisasszony 30 kr., Augstein Márton 60 kr., Manza Pal és neje 50 kr., Konó Pal 1 frt, Szekeres Ferencz 20 kr., Fejes Imre 10 kr., Gulyás János 10 kr., Kónya József 10 kr., Mátyes

József 20 kr., Bodocsi Antal 10 kr., Kovács János 10 kr., Csikos Mihály 5 kr., Sári István 10 kr., Korom Veron 20 kr., Lorincz József 20 kr., Ehrenberger György 50 kr., Szabó Ferencz 30 kr., Szabó János 10 kr., Konó Péter 20 kr., Lázár József 10 kr., Tóth Menyhért 20 kr., Erdélyi János 4 kr., Rabbi Mátyás 10 kr., Dobai Mátyás 10 kr., Vastag János 10 kr., Török Ilona kisasszony 50 kr., Konó Pal 10 kr., Pápai Antal 10 kr., Balli Illés 20 kr., Vastag Ferencz 10 kr., Simon Imre 10 kr., Csonti József 20 kr., Pap György 30 kr., Víz Erzsébet kisasszony 20 kr., Kohn Adolf 25 kr., Polacsek Lajos 10 kr., Juhász Pál 50 kr., Mészáros Zakar 20 kr., Kovács Zakar 10 kr., Ottlinger Miklós 10 kr., Rotsnek János 20 kr., Kukli István 15 kr., Elidesz Miklós 30 kr., Szekeres Pal 20 kr., Mussil Vilmos 30 kr., Seffer Antal 30 kr., Lengyel András 20 kr., Szőri István 30 kr., Deák János 10 kr., Szántó József 10 kr., Kovács Mátyás 21 kr., Keri János 5 kr., Dani András 10 kr. Iskolás gyermekek gyűjtése: Vastag András gyűjtött 55 kr., Tóth György gyűjtött 1 frt 22 kr., Rontó János gyűjtött 1 frt 30 kr., Dávid József gyűjtött 1 frt 47 kr., Kovács Mihály gyűjtött 78 kr., Pálkás István gyűjtött 1 frt 11 kr., Tapodó István gyűjtött 84 kr., Csonti István gyűjtött 63 kr., Csonka József gyűjtött 1 frt 55 kr., Fejes István gyűjtött 1 frt 19 kr., Pintér Ödönke 20 kr., Pintér Beluska 10 kr. Összesen 45 frt 85 kr. folyt be, mely összeg e mai napon az inségoseknek elküldetett.

— **Műkedvelői előadás Tordán.** Mint levelezőnk írja. Tordán legközelebb táncszal egybekötött műkedvelői előadást rendeznek, melynek tiszta jövedelme az árva- megyei inségosek javára fog fordíttatni.

— **Nyaraló-helyek és a zóna.** Ugy értesülünk, hogy a közlekedésügyi miniszter egyes vasuti zónáknak alsóbb szakaszokba való deklaszifikálását a folyó évben még fokozottabb mértékben szándékozik alkalmazni. Különösen a fürdők és nyaraló helyek látogatottságának emelése érdekében, ezeket szándékozik alacsonyabb vonalszakaszokba beosztani, hogy a közel eső városok és falvak lakói rövidebb tartózkodásra, esetleg vasárnapi kirándulásokra is felkereshessék a fürdőt vagy nyaraló telepet.

— **A király humora.** A legutóbbi udvari ebéden, melyre több notabilitás, kuriai

birák, főrendek, képviselők, voltak hivatalosak, a király szoros kíséretéhez tartozó két udvari ur a magyar képviselőházi eseményekről beszélgetett. Persze német nyelven. E közben az egyik így szólott:

— Ki is volt az az ur, a ki először nem akarta elfogadni a korelnöki méltóságot? Der alte Madarász — felelt a másik osztrák ur.

— Nem Madarász, de egy másik. S egy percig találgatták a nevet, míg végre segítségükre jött maga a király, közbeszólva:

— Nicht der Madarász... der alte Csanády war's.

A jelen volt magyar urakra Csanády neve olyan hatással volt, mint mikor Banquo szelleme jelent meg azon a másik udvari ebéden. Fejesóvalva suttozták:

— "M, e szerint a király mindenről tud, a mi a Házban történik... még a bolondságainkról is. — Ugyancsak ezen az udvari ebéden ő Felsége tréfásan megszólította Janicsáry Sándort, a volt korelnököt, ki tudvalevőleg azzal bucsuzott, hogy inkább remélt tengernagyságot — bár sohasem volt a tengeren — semmint korelnökséget a parlamentben. Ő Felsége e szavakkal fordult hozzá:

— Hogy van a flottája tengernagy ur? Mire Janicsáry huszárosan így felelt:

— Szárazon, felség!

— **A farsang Rómában.** Szomorú volt az idei farsang. Írták Rómából. A korzón levő csupaszi állványok, melyeknek tribünökül kellene szolgálniok, inkább gunyos benyomást gyakorolnak, sem hogy vidám farsangolásra emlékeztetnének. Nem is csoda; a város és lakosságának gazdasági helyzete a legutóbbi évek óta általában nem javult és a hangulat a szállodásoktól kezdve a kisiparosig nagyon nyomott, kiváltképp, minthogy havazás és influenza sem gyakorolnak felvidító hatást. Alaposan működött Rómában a járvány, a római menyboltozat pedig mostanában épen nem emlékeztet az örök tavaszra. A hideg megfagyasztja a gondolatokat és mindenki átkozza az építészeket, kik még mindig nem tudnak semmit kályháról és kandallókról. Hiába is ragasztatta ki a polgármester az utcasarkokra a szokásos szabályzatot, mely tiltja a rothadt tojással és gyümölcsessel vagy kavicsal való dobálózást. Virággal és confettivel szabad enyelegni. Mire való is ez a tilalom, a polgárok sokkal inkább foglalkoznak az új adókkal, a mun-

csolyapályára és egyéb helyekre, hová szíve vonzza; de ha nincs pénze s kénytelen otthon vagy a kávéházban a piccolo mellett ülni, akkor nem csoda, ha szocialista, nihilista és pesszimista lesz egy délelőtt, s okvetlenül valami rázkódás után kívánczik, mely egyhangu életén és pénztelen állapotán gyökeresen változtasson.

Történt pedig egy vasárnap, hogy ily állapotban kávéházban az „Egyetértés“-t olvastam, ahol az apró hirdetésekben egy szerény igényű zongoramestert kerestek. Mint a felettem függő tükörből meggyőződtem, az öröm pirja futotta el arcomat, s utolsó huszkrajczárosommal kifizetvén a reggelimet, elrohantam az „Egyetértés“-kiadóhivatalába. Ott igen szívesen fogadtak, (különösen mikor elmentem) mint mindenkit szoktunk, ki alkalmatlankodik, de nem fizet, de azért mégis megmondták a zongora-tanító kereső nevét.

Tíz perc múlva már legszebb kabátomban tiszteletemet tettem, s G. ur — így hitták a házigazdát — tudtomra adta, hogy a sógornéját, egy 16 éves leányt, fogom tanítani, kapván óránként 50 krt. Ismét örömpír futotta el arcomat, de ezuttal csak éreztem, nem láttam, s mikor délután megjelentem az első órán s az új tanítványom előtt álltam, forgott az egész világ azzal a

rossz kétemeletes házzal együtt, melyben az órákat kellett tartanom.

Bertának hitták az angyali lényt. Elragadó szép volt abban a fekete ruhában, mely oly szépen simult karesu természetéhez s még jobban illett ama sötét szempárhoz, melyben én egy egész életboldogságot véltem látni. Ő 16, én 19 éves voltam. Ma talán nem találhám már oly nagyon szépnak.

A zongora órák februárban kezdődtek, Berta sógora nem jól fütött s így igen természetes, hogy közelebb kellett egymáshoz simulnunk. S így azután megtanultam ismerni szépségén kívül jó lelkületét is. Megtörtént egyszer, hogy bál után volt zongora óránk, s midőn Berta javában játszotta azt a bizonyos Bethoven-féle könnyű g-dur sonatát, melyet minden zongorázó életében legalább is egyszer megpróbál, én a mester gyönyörű akkordjai mellett csendesen elszenderedtem. Berta nem vette észre Morpheust, ki felém nyújtotta karjait s tovább játszott. Egy nehezebb passzusnál azonban megállt hogy valamit kérdezzen, s látva hogy alszom, nem költött fel hanem csak rám nézett. S szemének bűvös varázsa (vagy talán a szokatlan csend) felkeltőtték. Ettől a perctől kezdve tudtam: vagy Őt vagy senkit!

Hetek multak, elseje is megérkezett, pénzt

is kaptam, de gondolataim szüntelen Bertával foglalkoztak. A telet elűzte a tavasz lágy fuvalmaival, s a bűvös levegő, mely márczius 15-étől kezdve Budapesten a tavaszt inaugurálja, belőlem is más embert faragott. Nem jártam már kávéházba, otthon ültem az íróasztal mögött s verseket írtam, melyeket aztán zenére tettem, s másnap elénekelttem Bertának. Ő azt mondta, hogy az én tenorom szívére hat, s az nekem jobban esett, mintha miattam azonnal elbocsátották volna a nemzeti színház összes tenoristáit. De ez elismerés meg is türetett velem minden bajt és viszontagságot. Berta nővére énekelni is tudott. Azaz dehogyan tudott, csak szeretett, s én voltam az áldozat; kisérnem kellett zongorán. S bár hogyan is kiáltotta fülembe hogy „Oh szánj meg“, én süket voltam, mert hiszen a zongora tulsó oldalán ott állt Berta, engem, és én őt nézve.

Leirjam a többit? Ő 16, én 19 éves voltam. — — —

Egy szép tavaszi délután volt. A nap oly szépen sütött az ablakokra, hogy Berta nénye, ki az órákon — sajnos — többnyire jelen volt, kinyitotta az ablak egyik szárnyát és lenézett az utcára, a hol már ibolyákat árultak.

Négykezes darabot játszottunk „Márthá“-ból. Nehéz sóhajok után, mint ez boldog-

kászavargásokkal, mint Karnevál herceg-gel. A farsangi bizottság, mely tavaly csinos mulatságokat rendezett, feloszlott. Szerencsére mégis megtartják a sajtó estélyt és a fiera deivinit, vagyis a nemzetközi borkiállítás; így aztán mégis lesz valami mulatság. A jelmezes kisasszonyokkal a rendőrség kurtán bánik el, és egy csomó tarkaruhás leánykát hazatolonczoltatott, nagy kétségbeesésre a festőknek; különben biztosra vehető, hogy a hölgyek egy hét múlva megint visszakerülnek, mert szerintük a törvény csak arra való, hogy megszegjék.

— **A párisi színházak jövedelme.** Hogy mily óriási összegeket vesznek be a párisi színházak, kitűnik a következőkből: Az összes ottani színházak múlt évi jövedelme 23 $\frac{1}{2}$ millió frank volt. Ebből esik a nagy operára 3 millió, a Comedie Française-re 2 millió, az Opera Comique-re 1,700.000, a Varietésre 1,135.000 frank, a Bouffes Parisiens jövedelme volt 1,130.000 frank, a Gymnase-é 856.000 frank, a Châtelet-é 847.000 frank, a Gaité-é 805.000 frank, a Palais Royal-é 753.000 frank, a Vaudeville-é pedig 765.000 frank stb. 1848-tól kezdve a párisi színházak összesen 770 és fél millió frankot vettek be, a mi 48.000 frank napi bevételnek felel meg.

— **Rablógyilkossági kísérlet egy klubban.** Egy párisi előkelő cerele ben e hó 5-ikére viradó éjjel rejtélyes bűntény történt. Graf d'... t, a szóban levő kör egyik leggazdagabb tagját az említett éjjel fél két óraker a játszóteremből a kapu alá vezető lépcsőkön eszméletlen állapotban találták; nyaka erősen vérzett egy metszési sebtől. A játszótermet alig negyedórával előbb hagyta el, miután a pénztárnál föl vette 45.000 franknyi nyereségét. Mikor a gróft eszméletlen állapotban a lépcsőkön megtalálták, a pénz már nem volt nála. Az előhívott orvos konstataulta, hogy a seb nem életveszélyes, de gróf d'... még reggelig sem nyerte vissza eszméletét. A körben jelen volt tagok elhatározták, az orvossal és a kör vezetőjével egyetértésben, hogy az ügyet titokban tartják.

— **Megszöktette az anyósa.** Mint Fiuméből írják, özvegy K... né, egy harminczöt éves gazdag szegedi özvegyasszony. Abbazsiából a „Stefánia“-szállóból tizenhét éves leányának a vőlegényével Franciaországba szökött. A fiatal házaspárt a pap áldása kísérte útjában, miután az in spe anyós előbb megesküdött a csapodár ifjúnak.

— **Váltóhamisítás.** Szegedről jelentik, hogy Modt Alfréd szegedi telekkönyvve-

zető, előkelő bírák, ügyvédek és hivatalnokok nevére több rendbeli váltóhamisítást követett el. Eddig tíz hamis váltó szerepel, de Molnár bírót, ki a vizsgálatot vezeti, Kolozsvárról értesítették, hogy Modt ellen az ottani bíróságnál is följelentést tettek váltóhamisításért.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, márcz. 10. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Szalay Imre, az árvamegyei inszégések ügyében támadta a kormányt és beszéde végén az Eötvös Károly által benyújtott felirati javaslatot fogadta el.

Ugron Gábor szokásos vehemens modorában bírálta a kormány felirati javaslatát és pártja nevében külön felirati javaslatot nyújtott be.

Szapáry Gyula gróf állott föl azután, és nagy sikerrel sorra czáfolta az ellenzék érveit és mindenik párt felirati javaslatát éles kritika alá vette. Óriási deülség támadt az egész házban, midőn a nemzeti párti képviselők sáros követeléseire fölolvasta azt a **német kiáltványt**, melyben Apponyiek tudatják a néppel, hogy a hatalom nemcsakára a kezükbe kerül.

Viharos tetszés közt kérdi Apponyitól, hogy ha most rossznak tartja a közigazgatási reformjavaslatot: miért támogatta két hónapon keresztül? Hogy Apponyi szervezi pártját, az helyes, de ők is ott lesznek, — végül beszédét a miniszterelnök, és utolsó szavai már tüntető tapsviharban enyésztek el, s valóságos éljenriadt támadt.

Hoitsy Pál és **Kolozsváry István** beszéltek ezután a javaslat ellen, kevés hatással.

Az ülés elején zárt ülésben az árvaiak részére az összes képviselők részéről egy napra szóló napi díj szavaztatott meg.

is komponáltam hozzá. De úgy látszik, daczára hogy én nagyon öreg betűkkel ráirtam ama levelekre: „saját kezeihez“, a leveleket a néni vette át s elenekelte bizonyára azzal az irtóztató rikácsoló hangjával melyet nekem oly sokszor kellett hallani:

„Gondolsz-e reám valaha
Nem feledlek el soha.“

Évek multak s én már el is felejtettem, hogy valamikor zongoratanitványom is volt, mikor egy szép reggel leveleimmel egy eljegyzési kártyát kapok postán, melyen tudomra adják, hogy Bertát egy „férfi-ruha-raktár-tulajdonos“ elveszi.

Szegény Berta! A te szép szemed a kiváló kundsaffokra fog tekinteni s szép ajkadról költői versek helyett e határozott szavak fognak hangzani: Szabatt árak.

Most már bizonyosan több fiu és leány-nak anyja s fogadni mernék, hogy a leányok mindannyian a város legöregebb kántorától tanulnak zongorázni.

Hogy miért? Ezt a — mamájuk tudja legjobban. . .

rrr.

Nagybeeskereki küldöttség Budapesten.

Budapest, márcz. 10. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A nagybeeskereki hajó-gazdák nagy küldöttsége tegnap és ma Budapesten időzött a Begában legújabb alkalommal „sarkantyú“ eltávolítása ügyében. A küldöttséget Zsivity Mily és Csobán Jova gazdák vezették. Ma délelőtt előbb Bethlen gróf földművelési miniszternél tisztelegtek, majd a képviselőházban jelentek meg, hol nagy fölünést keltettek.

Örült öngyilkos.

Budapest, márcz. 10. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tegnap d. n. 5 óraker nagy feltűnést keltett a pipa-utczában egy örült öngyilkos. Ot szurást ejtett magán, aztán összerogyott. A mentők elszállították. Neve Vutkovszky Sándor.

Tűz egy gyárban.

Budapest, márcz. 10. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A városligeti Nellingergőle keményítőgyárban tűz ütött ki, a gépház lángba borult, a lakóházat megmentették. A kár 5000 ft.

Szent-László ünnep.

Nagyvárad, márcz. 10. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szent-László király szenté avatásának 700-ik évfordulóját Nagyváradon nagy fényvel fogják megünnepelni. — Schlauch Lőrincz nagyváradai püspök, a ki jelenleg Budapesten tartózkodik, ebből az alkalmából nagy értékű ereklye-tartót készített Szent-László ereklyéi részére. Az új ereklyetartó a nagy király vert arany mellszobrára lesz, fején Szent-István koronájával. Belül a szobor üres, s abba jönnek az ereklyék. A becses műtárgy egyik kiváló fővárosi ötvösnél készül.

Öngyilkosság az „untauglich“ miatt.

Dunaföldvár, márczius 10. Bodor Jancsi, mert „untauglich“, föbe lötte magát és szörnyet halt.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsde-ről.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, márczius 10. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinát, vételkedv kedvező forgalomban 15.000 métermázsra, mely a tegnapi árak mellett talált vevőre. Egyéb terményekben nagy üzletelenség uralkodik.

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.22—24.

Buza ősze 9.19—21.

Buza juli.—aug. 9.27—29.

Tengeri máj.—jun. 5.30—32.

Zab tavaszra 5.88—90.

Káposzta repceze 13.25.—35.

Szerkesztői üzenetek.

y. Vallási vitákba egyáltalában nem bocsátkozunk. De hogy az Ön több mint konzervatív elveit magunkévá tegyük, arról ne is álmodjék. Ugyilatszük ön nincs egészen tisztában azzal, hogy mi az a jó katolikus. Tessék elhinni, hogy ilyen elvekkel még senki sem használt a vallásának. Ha egyéb cikkeivel felkeres, igen szívesen látjuk.

— P. J. Fiume. A novellát köszönettel vettük. Jurkovic Aladár regénye után kerül sorra. A lap megküldése iránt már régebben intézkedtünk.

— F. D. K. Az nem igen megy, hogy egy melléklet csak egyeseknek küldessék. A melléklet díját a kiadóhivatal e napokban közölni fogja. Külömben pedig a megyei virilistákra és a bizottsági tagokra utalunk.

— K. Z. Köszönjük szépen, de nem kérünk belőle.

— P—n. Utolsó tárcája később kerül sorra.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(10-ik folytatás.)

Már nem sajnálta, hogy eljött, s csaknem kacagni kezdett, a mikor eszébe jutott, hogy minő aggodalmi voltak. Rémekeket látott, pedig nem volt oka rá; rettegett, félt az emberektől, s ime azok szeretettel veszik őket körül; visszariadt a zajtól, s ime most milyen jól érzi magát a zürzavaros zsvivajban!

A hogy végignézett a zajgó embersokaságon, a kiknek tekintete feléjük volt szegzeve, sajtóságos, jóleső meleg lepte el szivét.

Minő elégtétel volt ez neki!

Neki, a kit mindenki megkövezett, a mikor szándéka nyilvánvalóvá lett. A kit mindenki esztelelnék, futó bolondnak tartott, a mikor ezt az asszonyt elvette. S ime most irigykedve nézik őket. Az asszonyka szépségét nem vonhatja kétségbe senki. Elragadtatva, mámorosan borul a lábai elé valamennyi. Jó szivéről, kegyességéről történeteket mesélnek egymás közt, mik bámulatot keltenek, s a mik mind igazak és valók. Élezeit, megjegyzéseit szájról-szájra adják, kacagnak rajta, s valamennyien elismerik, hogy azok szellemesek, talpraesettek, ügyesek.

A tusa kétségkívül nagy volt és elkeseredett, de égreszó és dicsőséges az eredménye is.

És a hogy ott álltak az emelvényen csillogó szemekkel, boldogságtól sugárzó arcuzal, örömtől dobogó szivvel; a hogy egymásra néztek szeretettel, gyengédséggel, hálával, olyan elragadóan kedves, szép képet nyújtottak, hogy a közönség csaknem megtapsolta őket.

Az idő éjféltre járt.

A grófnő felé rendezők közeledtek.

Oktáv gróf visszavonult, s Lilla egy rendező karján a másik terem felé indult, melynek ajtóit feltárultak.

A hogy helyét elfoglalta, felgördült a rögtönzött szinpad függönye.

Előbb életképeket mutattak be. A leégett várost, a füstölő romokat s a jótékony nemtőt, a ki megjelenik a romok felett, s bőség szarujából segélyt hint a szerencsétleneknek. A képek pompásan sikerültek. A görög tüz fantasztikus kék fénye mellett csodálatosan jól vették ki magukat.

Riadó taps jutalmazta az előadókat.

Majd híres énekesek és énekesnők léptek egymást követve a szinpadra. A taps minden szám után felhangzott, s a hangverseny végeztével a közönség elégedetten kelt fel helyéről.

Ekkor a hölgyek közt virágokkal telt kosarakat osztogattak szét.

Az orvos a grófnőnek is hozott egyet.

Lilla mosolyogva fogadta el:

— A szegényekért miért ne? — mondá, s megkezdte sétáját a teremben.

Az orvos kísérte.

Az első fordulónál elkelték összes virágai. Annyit vett be, hogy az orvos alig győzte elrakni a sok pénzt. Az aggastyán lázasan dolgozott s számlálgatta a bankókat. Közben folyton dörmögte:

— Mondtam, mondtam!... Méltóságod maga a siker!... Méltóságodé a diadal!...

A grófnő közben újból megtöltötte kosarát. S mire második körsétáját is elvégezte, kosara ismét üresen állott.

Kissé fáradtan a sétától s kábultan a zajtól, a buffét közelében állott meg.

Gyönyörködve nézte a zajgó, mozgó embersokaságot.

A doktor egyre pénzt számlálgatta.

— Kétszáz... Háromszáz... Négy száz forint... Oh, méltóságos asszonyom, minő angyal ön!...

Közülük két fiatal ember állott. A „felsőbb tizezer” közül való volt mind a kettő. Monoklijukat feltéve erősen fixirozták a grófnőt.

Lilla észrevette s a doktor felé fordulva, mondá:

— Menjünk!...

S megindultak. Az orvos valami ismerősét kutatta a tömegben, Lilla azonban jól hallotta, a mint összeszóltak:

— Valóságos angyal! — mondta az egyik.

— Még pedig — bukott! — felelte a másik kacagva.

Ebben a pillanatban hirtelen zaj támadt.

A tömegből egy nyulánk, magas férfi ugrott elő s az utóbb szőlóra rohanva, megragadta azt és arezul ütötte.

— Nyomorult! — lihegte, miközben a dühtől, felindulástól sápadtan, ellenfelét szorongatta.

Lilla hátranézett.

Éppen szemközt állott boszulójával s a nagy fényességben jól láthatta annak arcját.

Hirtelen reszketni kezdett s arca fehérre vált.

— Iván! — susogta s ájultan rogyott az orvos karjaiba.

VII.

Csakugyan az volt. Nagyesertői Cserven Iván, a grófnő távoli rokona, a kalandor, Lilla meggyalázója, a kit halottnak hitt mindenki s halottnak hitt és mondott maga Lilla is.

Néhány hóval előbb tért vissza Amerikából, a hova részben adósságai, részben a Lilla által okozott botrány elől menekült.

Hogy mit mivelte ott? — bajos volna elmondani.

Szegényen, elhagyottan, rongyosan kötött ki az újvilág partjain. Zsebében alig volt több néhány fityingnél. A mikor kilépett a hajóból, s bele vegyült az lóto-futó embersokaságba, maga sem tudta, hogy mihez kezdjen. Alá és fel kóborolt az utczákon, semmiféle mesterséghez nem értett, munkát nem kereshetett. Ajánló levelei, irományai nem voltak. Teljesen önmagára volt utalva, s önmagában kellett keresnie a segítséget. Valamit azonban mégis vitt magával. Eleven, fúrge észjárását, ügyességét, élelmességét és nagy nyelvismeretét.

Kétségbeesítő helyzete daczára sem ijedt meg. Azok közé a könnyelmű emberek közé tartozott, a kiket nem rettent meg semmi. A kik mindig és mindenütt feltalálják magukat, s mosolyogva viselik el a csapásokat.

A híres gavallér, az utolérhetlen nőcsábító néhány napig kereset és pénz nélkül, nagyon is kifogásolható tolettében, éhesen bolyongott alá és fel New-York utczáin.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	"	5.57	10.14
*Fény	"	5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.19
*Fény	"	7.02	4.02
Módos	"	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Nagy-Becskerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	8.22	3.10
Lázárföld	"	8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9.16	4.16
Szécsány	érk.	9.29	4.30

Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka	"	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09	5.22
*Baráczháza 6a. sz. órház	"	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.26	5.46
Györgyháza	"	10.36	5.58
Zichyfalva	"	10.48	6.15
Nagy-Margita	"	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29	7.02
*Temes-Paulis	"	11.37	7.12
Versecz-Rét	"	11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.24

Versecz—Nagy-Becskerek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.35
Versecz-Rét	"	5.17	2.42
*Temes-Paulis	"	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	"	5.53	3.16
Nagy-Margita	"	6.04	3.23
Zichyfalva	"	6.16	3.35
Györgyháza	"	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50	4.02
*Baráczháza 6a. sz. órház	"	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	"	7.13	4.19
Bóka	"	7.32	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46

Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa	"	8.18	5.10
*Lajosmajor	"	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	"	—	—
Lázárföld	"	8.51	5.37
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	9.22	6.04
Nagy-Becskerek	érk.	—	6.08

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerei vasutvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
	Budapest ind.	7.00	7.45
	Temesvár	9.30	11.30
Nagy-Kikinda	"	3.30	3.30
Karlova	"	4.34	4.11
Beodra	"	4.53	4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03	5.02
Kumán	"	6.33	5.22
Melencze	"	7.07	5.42
Ellemér	"	7.35	6.01
Nagy-Becskerek	érk.	7.59	6.13

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	"	6.48	7.35
Melencze	"	7.11	8.08
Kumán	"	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52	9.14
Beodra	"	8.27	10.09
Karlova	"	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.12
	Temesvár	—	4.40
	Budapest	2.05	7.20
	"	8.40	—

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.**A katalinfalvai községi takarékpénztár**

mint egyéni czég

üzleti zárszámadása

az 1891. évre.

Zármérleg.

Vagyon:		Teher:	
Pénzkészlet 1891. év végével	2463.39	Alaptőke	81983.48
Váltótárca	93892.—	Tartalékalap	1028.50
Le a visszszámításban levo	37888.—	Betétek	3669.73
Folyó számlára és jelzálog-kölcsönökre	28234.42	Tiszta nyereség	20.10
	86701.81		86701.81

Nyereség- és veszteség-számla.

Tartozik:		Követel:	
A hazai takarékpénztárnak járó részlettörlesztés	4217.51	Kamatokban	11097.42
Kegyuri teher:		Le a fizetett visszkamatokat	4043.27
Plébános fizetése	1613.84	Bevételezett tőkekamat és járadékadó	16.29
Javításokra	84.95		
Tűzkár elleni biztosítás	32.49		
Üzleti költségek:			
Betéti könyvecskékért	56.90		
Nyomatványok és irodaszükségletek	51.57		
Postaköltségek	4.52		
Alapítási jogilleték	258.23		
Állami adóban	724.73		
Adakozásokra	5.60		
Tiszta nyereség	20.10		
	7070.44		7070.44

Kelt Katalinfalván, 1891. évi december hó 31-én.

Az igazgatóság:Nack Lajos s. k.,
könyvvezető.Putz József s. k.,
vezérigazgató.

Stumpf Jakab s. k.

Brunneth János s. k. Zacharias Antal s. k.
Schäfer János s. k. Kollinger János s. k. Globuschütz Péter s. k.
Stumpf Mihály s. k. Meng Miklós s. k., pénztárnok.

Ezen zármérleg, nyereség- és veszteség-számla a kereskedelmi törvény 221. és 243. §§ értelmében az üzleti könyvekkel összehasonlítottván, a pénztár megfelelően megvizsgáltván, az utóbbi rendben levőnek találtatott.
Kelt Katalinfalván, 1892. évi február hó 16. án.

A felügyelő bizottság:Hollinger J. C. s. k.,
elnök.

Viszkocsill Lajos s. k.

Kollinger Domonkos s. k.

Frecko Sebestyén s. k.

Globuschütz Antal s. k.

3. szám kgy. 1892.

Felolvasatott, átvizsgáltatott és egész terjedelmében mint helyes elfogadtatott. Együttal a 20 forint 10 kr. nyereség a tartalékalaphoz való csatolása határozatott.

Kelt Katalinfalván a község képviselő-testületének 1892. évi február hó 16. án s folytatva tartott rendes tavaszi közgyűléséből.

Nack Lajos s. k.,
jegyző.Putz József s. k.,
bíró.

Hitelesítette:

Stumpf Jakab s. k.

Zacharias Antal s. k.

(84-32)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybesztereken.

Nagy

Előfiz

Egész év
Félévre
Negyedév
Egy hónap
Egy nap

Kiad

Pleitz Fer
kedése Na
Hunyady
hová az
lap szétk
felszólal

Haza

követ
nyainak
gáló t
menny
ket sa
bármily
le figye
ránk
Balkán
len bef
és állam

Ha

közt, u
forrás m
végezve
mindig
dolgunk
proczeaz
vagyunk
sincs bef
leg a do
a konzer
Juon bu
mör, m
kamaráb
üdvöset
mert fo
gatta, m
mel vo

A „T

(A bega-sz

Az orsz
sem vára
közönség
megnyilt
Bajos
tük, puha
ják szét
szemek eg
fölsöttük.Biz azo
dühös fe
párt nemz
kodik, hat
Gézáról, a
kis Gézár
ezeknek a
nyezetéből
elszakad a
legéből, na
abban a na
jó dolga,
És aztán